

Posudek oponenta rigorózní práce:
Mgr. Filip Růzha: „Právní nástroje územní ochrany přírody v ČR a SRN“

Předmětem posudku je **posouzení diplomové práce Mgr. Filipa Růzhy z hlediska splnění kritérií rigorózní práce** a tedy posouzení toho, zda posuzovaná diplomová práce může být v rámci rigorózního řízení uznána za rigorózní práci.

Posuzovaná práce na téma „Právní nástroje územní ochrany přírody v ČR a SRN“ má celkem 108 stran, vlastní text (s ohledem na počet znaků) pak těsně překračuje 100 stran a práce tak splňuje základní formální kritérium rigorózní práce, tedy minimální počet stran vlastního textu práce, které rigorózní řád stanoví na sto stran. Práce se skládá celkem 8 kapitol, včetně číslovaného úvodu a závěru, anglicky psaného resumé, česky a anglicky psaného abstraktu, seznamu použitých zkratk, seznamu pramenů a seznamu klíčových slov. Z formálního hlediska tak splňuje požadavky kladené na rigorózní práci.

Aktuálnost a náročnost tématu práce. Téma práce považuji aktuální jak s ohledem na legislativní vývoj (projednávaná rozsáhlá novela zákona o ochraně přírody a krajiny, diskuse o vyhlášení nových velkoplošných chráněných území včetně záměru na nové vyhlášení národního parku Šumava), tak z hlediska způsobu zpracování práce, zejména s ohledem na zvolenou základní metodu zpracování práce, kterou je metoda komparativní. Práce reaguje na celou řadu aktuálních otázek včetně stanovisek *de lege ferenda*.

Náročnost tématu je dána především zvolenou základní komparativní metodou práce, vyžadující též práci s cizojazyčnými prameny a právními předpisy včetně judikatury. Oporu práci poskytuje značné množství pramenů, zejména případně německých zdrojů oceňuji šíři pramenů, z kterých autor čerpal.

Zvolené téma diplomové práce hodnotím jako velmi vhodné i pro rigorózní práci, neboť se jedná o téma náročné a aktuální, které zachycuje zvolenou materii jak na úrovni mezinárodního a unijního práva tak především na úrovni dvou vnitrostátních právních řádů (českého a německého), která jsou založeny v oblasti ochrany přírody historicky na podobných východiscích. Zpracování tématu reflektuje poměrně detailní analýzu dvou právních úprav, které ústí do velmi zdařilé syntézy dosažené porovnáním obou právních řádů včetně zhodnocení obou právních úprav.

Jako diplomová práce bylo posuzované dílo obhájeno dne 26. 5. 2014 s hodnocením „výborně“, jako výbornou hodnotily práci též oba posudky vypracované v rámci řízení o obhajobě diplomové práce. Předložený text se plně shoduje s obhájenou diplomovou prací.

Hodnocení práce. Hodnocená diplomová práce, která je posuzovaná z hlediska splnění kritérií rigorózní práce, se člení na osm logicky na sebe navazujících kapitol. Práce nejprve nastiňuje základní přehled k tématu relevantní právní úpravy mezinárodní a unijní, tyto kapitoly mají převážně popisný charakter s ohledem na téma práce je však jejich zařazení nanejvýš žádoucí. Další kapitola zasazuje obě porovnávané právní úpravy do historického kontextu a srovnává historický vývoj územní ochrany přírody v obou státech. Další části práce jsou již věnovány vnitrostátní platné právní úpravě územní ochrany přírody v České republice a Německu. Po ústavních východiscích je pozornost věnována nejprve územním institutům obecné ochrany přírody, po té zvláštní územní ochraně přírody. Tyto kapitoly se vždy věnují postupně české a německé právní úpravě a

nakonec obsahují porovnání těchto právních úprav. Obsahově oceňuji především pasáže věnující se německé právní úpravě, které přináší řadu poznatků a postřehů o relevantní německé právní úpravě včetně vlastních autorových postřehů a stanovisek a dále části věnující se porovnání obou právních úprav, které opět obsahují řadu zajímavých postřehů a autorových stanovisek včetně úvah *de lege ferenda*. V případě pasáží o české právní úpravě, byť se jedná opět o poměrně kvalitní analýzu s vlastními názory, přeci jen převažuje popisný charakter a možnosti tématu (zejména řada problémových otázek) nejsou zcela vyčerpány. Závěr práce považuji opět za velmi zdařilý, neboť je skutečnou kritickou syntézou celé práce. Jedinou výhradu mám k zařazení jeho závěrečné pasáže týkající se zpoplatnění vstupů v zvláště chráněných území v ČR. Informace a úvahy zde nastíněny nemají oporu v předcházejícím textu práce, a pokud se jedná o zmínku o zpoplatnění vstupů do některých maloplošných chráněných území, autor pomíjí otázku existence či neexistence opory takovýchto poplatků za vstup v právním řádu.

Autor v práci prokazuje výbornou znalost tématu a schopnost samostatné tvůrčí práce. Napříč celou prací, zejména pak v kapitolách 6, 7 a 8 zaznívají též autorovy vlastní komentáře a závěry. Po obsahové stránce práce působí vyváženě a splňuje cíl, který si autor v sám v úvodu vytkl (vytvořit základní přehled právních nástrojů územní ochrany přírody v ČR a SRN, porovnat je, upozornit na problematická místa právní úpravy a obsáhnout úvahy *de lege ferenda*). Práce má standardní grafickou i jazykovou úroveň, byť není prosta překlepů. K práci s literaturou nemám žádné připomínky, naopak oceňuji výběr a rozsah pramenů a včetně práce s řadou cizojazyčných zdrojů.

Posuzovaná diplomová práce splňuje po obsahové i formální stránce nároky kladené na rigorózní práci, a proto ji **doporučuji uznat jako rigorózní práci.**

V rámci obhajoby doporučuji věnovat se tématu ekonomických nástrojů v rámci zvláštní územní ochrany přírody jak z hlediska komparace a zhodnocení platné právní úpravy ČR a SRN z hlediska úvah *de lege ferenda*.

V Praze dne 6. března 2015

JUDr. Martina Franková, Ph.D.